

בש"פ 3096/23 - רם טל-ציוון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3096/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

ה המבקש: רם טל-ציוון

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לעורר על החלטת בית המשפט המחוזי
בישראלים ב-עמ"ת 18300-04-23 מיום 14.4.2023
שניתנה על ידי השופט ד' גدعוני

בשם המבקש: עו"ד יוסי נדב

ההחלטה

1. לפני בקשה רשות לעורר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט ד' גדעוני) ב-עמ"ת 18300-04-23 מיום 14.4.2023 בגין התקבלimento של אחיהם שנרצחו לאחרונה, (השופט ח' פס) מיום 13.4.2023 ב-מ"ת 16499-04-23.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ג-1977. לפי המתווך בכתב האישום, ביום 8.4.2023 המבקש ערך תמורה המורכבת מתמונותיהם של אחיהם שנרצחו לאחרונה, והוסיף לתמורה זו את תמונות שני ילדיו הקטינימ. לאחר מכן, העלה את התמורה הערכאה כספטום ביישומון "ויאטסאפ". במעשהיו אלו, המבקש איים על רשימת אנשי הקשר שלו ובוגפן זה גם על גירושתו - המתלוונת.

עמוד 1

3. בהליך מעוצר הימים, בית משפט השלום הורה על שחרור המבוקש לתנאים של מעוצר בית מלא בפיקוח אשתו, איסור יצירת קשר עם גירושתו או כניסה לעיר בית שמש, בכפוף לערביות והפקודות שנקבעו. לאחר שהוגש כתב האישום, בית משפט השלום קבע כי "קיים כרשות ממשי ביותר בריאות הטבעה" מאחר שהմבוקש הסביר כי כוונתו בפרסום הייתה לבטא את כאבו מכך שאינו רואה את ילדיו. בהתאם, בית משפט השלום בטל את מעוצר הבית, הורה כי המבוקש יכנס לעיר בית שמש רק לצרכי עבודתו, ואסר עליו ליצור קשר עם גירושתו בכל דרך שהיא.

4. בית המשפט המחוזי קיבל חלקיית את ערעור המשיבה על תנאי מעוצרו של המבוקש. נקבע כי בשלב זה מתקיימת עילית מסוכנות, ונלמד מדו"ח עובדת סוציאלית המתיחס לרמת 'תוקפנות וଓבසטיביות', וכן לנוכח יחס אובייסיבי מצד המבוקש כלפי גירושתו אשר בא לידי ביטוי, בין היתר, בתוכן הודעות שליח לה מעת לעת.

אשר על כן, בית המשפט המחוזי הורה כי המבוקש יהיה נתון במעוצר בית מלא בפיקוח אשתו; איסור יציאה לצרכי עבודה בין השעות 00:00-07:00:19 לbsites באתרי העבודה הנתונים לפיקוח החבורה שבבעלותו, בלויין מפקח; איסור כניסה לאתר שבבית שימוש; איסור יצירת קשר כלשהו עם גירושתו-המתלוונת, זולת העברת כספים מכוח הסכם מזנות; לצד ערביות והפקודות שנקבעו בבית משפט השלום.

מכאן בקשת הרשות לעורר שלפני.

5. לטענת המבוקש, בית המשפט המחוזי שגה כאשר הקשה את תנאי מעוצר מטעמי מסוכנות, חרף העובדה כי נקבע שישנו כרשות ממשי בריאות לחובתו. נטען כי למבוקש נגרם "יעות דין חמור" כלשהו לאחר תנאי חלופת המעוצר להיגזר מעוצמת עילית המעוצר ועוצמת הריאות הלאכניות ואיilo בעניינו נטען כי "הפרוסם לא מגלה עבירה כלל" וחלופין כי לכל הפחות ישנו כרשות בריאות הטבעה נגדו.

6. דין הבקשה להידחות. הלכה היא, כי בקשת רשות לעורר על החלטה בעניין מעוצר תינתן במצבים ובמקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבוקש, או בהינתן נסיבות המועלות חשש ממשי כי נגרם בעניינו יעות דין (בש"פ 7825/22 **ZHANGJIAN** נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (21.11.2022)). אין הבקשה שלפני באה בגדרי מקרים חריגים אלו.

לאחר שהערכאות קמא בחנו את הריאות לכואורה לחובת המבוקש, הנו הורו על חלופת מעוצר בעניינו לנוכח עוצמת הריאות וטיבן (בש"פ 6804/18 קidis נ' מדינת ישראל, פסקה 20 (17.10.2018)). בשקלול מסוכנותו ונסיבות האירועים המិוחסים לו, בית המשפט המחוזי קבע כי המבוקש ישאה במעוצר בית מלא תוך שיוכל לצאת לצורכי עבודה. לא מצאתי כי נפל פגם בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, לא כל שכן באופן המצדיק התערבותה במסגרת "גelog שלישי".

הבקשה נדחתת אפוא.

ניתנה היום, ט' באיר התשפ"ג (30.4.2023).
